

ÎNCHEIERE

23 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Căraușu Igor,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Căraușu Igor împotriva lui Pascal Anatolie, intervenient accesoriu Banca Comercială „Moldova-Agroindbank” Societate pe Acțiuni cu privire la încasarea sumei în ordine de regres,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Pascal Anatolie, casată hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 19 februarie 2016 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă ca tardivă,

c o n s t a t ă :

La 09 octombrie 2015, Căraușu Igor a depus cererea de chemare în judecată împotriva lui Pascal Anatolie, intervenient accesoriu BC „Moldova-Agroindbank” SA cu privire la încasarea sumei în ordine de regres.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că conform contractului de credit nr. S06226 din 11 aprilie 2006, Pascal Anatolie a primit de la BC „Moldova-Agroindbank” SA un credit în sumă de 260 000 lei, cu termenul de rambursare până la 19 martie 2021.

Menționează că, pentru asigurarea rambursării creditului sus enunțat, precum și a dobânzilor, Căraușu Igor și Pascal Dorin, au ipotecat în favoarea BC „Moldova-Agroindbank” SA, conform contractului de ipotecă nr. 1670 din 12 aprilie 2006 - teren agricol cu suprafața de 0,4998 ha, nr. cadastral 0142402051, mun. Chișinău, com. Bubuieci, extravilan.

Susține că, Pascal Anatolie nu și-a onorat obligațiile contractuale privind rambursarea creditului, iar în urma adresării băncii în instanța de judecată bunul gajat sus menționat a fost transmis în posesiunea băncii conform hotărârii nr. 2-1285/2011 din 21 iunie 2011.

Relatează că, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 766 din 22 ianuarie 2013, bunul gajat și anume teren agricol cu suprafața de 0,4998 ha, nr. cadastral 0142402051, situat în mun. Chișinău, com. Bubuieci extravilan a fost comercializat de către banca în contul stingerii datoriei conform contractului de credit nr. S06226 din 11 aprilie 2006.

Indică că conform raportului de evaluare din 22 octombrie 2012, efectuat de către SRL „Andiol-Consulting” și prezentat de către BC „Moldova-Agroindbank” SA în momentul semnării contractului de vânzare-cumpărare, valoarea de piață a bunului vândut constituie 14 915 euro.

Având în vedere că $\frac{1}{2}$ din terenul agricol cu suprafața de 0,4998 ha, nr. cadastral 0142402051, situat în mun. Chișinău, com. Bubuieci, extravilan aparținea lui Cărăușu Igor, ultimului a fost cauzat un prejudiciu în suma de 7 457 euro, ce reprezintă $\frac{1}{2}$ din valoarea de piață a bunului conform raportului de evaluare întocmit la momentul comercializării.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 512, art. 514, art. 544, art. 1163 din Codul civil.

Solicită încasarea de la Pascal Anatolie în beneficiul lui Cărăușu Igor suma de 7 457,50 euro, ce reprezintă $\frac{1}{2}$ din valoarea de piață a bunului înstrăinat de către banca în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 766 din 22 ianuarie 2013, bunul gajat și anume – teren agricol cu suprafața de 0,4998 ha, nr. 0142402051, mun. Chișinău, com. Bubuieci, extravilan, în contul stingerii datoriei lui Pascal Anatolie conform contractului de credit nr. S06226 din 11 aprilie 2006.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 19 februarie 2016, acțiunea a fost admisă parțial, fiind încasat din contul lui Pascal Anatolie în beneficiul lui Cărăușu Igor suma de 80 685,50 lei, în rest pretenția lui Cărăușu Igor cu privire la încasarea sumei în ordine de regres a fost respinsă. S-a scutit Cărăușu Igor de la plata taxei de stat și s-a încasat de la Pascal Anatolie în beneficiul statului cheltuielile de judecată în sumă de 2 420,56 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2016, a fost admis apelul declarat de către Pascal Anatolie, casată hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 19 februarie 2016 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă ca tardivă.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat prevederile art. 267 alin. (1), art. 271, art. 272 alin. (1) din Codul civil, care reglementează termenul general de prescripție extinctivă, aplicarea prescripției extinctive, începutul curgerii termenului de prescripție extinctivă modul de stabilire a despăgubirilor, care indică că termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani. Acțiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă numai la cererea persoanei în a cărei favoare a curs prescripția, depusă până la încheierea dezbaterilor în fond. În apel sau în recurs, prescripția poate fi opusă de îndreptățit numai în cazul în care instanța se pronunță asupra fondului. Termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune. Dreptul la acțiune se naște la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele pricinii, instanța de apel a reținut că Cărăușu Igor a depus cererea de chemare în judecată cu privire la încasarea sumei de 7 457,50 euro în ordine de regres doar la data de 09 octombrie 2015, însă urma a fi depusă cel târziu la 21 iunie 2014, considerând că a fost omis termenul de prescripție extinctivă de 3 ani, calculat de la data la care Cărăușu Igor a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului, la caz, de la data pronunțării hotărârii judecătorești din 21 iunie 2011 prin care a fost transmis bunul imobil - terenul agricol cu suprafața de 0,4998 ha, nr. cadastral 0142402051, mun. Chișinău, com. Bubuieci, extravilan, în posesiunea BC „Moldova-Agroindbank” SA spre

comercializare, în scopul rambursării creditului bancar în baza contractului de credit nr. S06226 din 11 aprilie 2016.

La 19 august 2016, Cărăușu Igor a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și pasibilă de casare, deoarece a fost emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, iar circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost constatate și elucidate pe deplin.

Menționează recurentul că stingerea creanței băncii a avut loc nu în urma obținerii dreptului de posesiune, iar în urma vânzării bunului gajat cu înregistrarea acestuia la OCT Chișinău în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 766 din 22 ianuarie 2013.

În acest context, cu referire la prevederile art. 544, art. 272 alin. (1) și art. 267 din Codul civil, consideră că termenul de prescripție pentru acțiunea înaintată în regres a început să curgă din momentul vânzării bunului gajat, din data de 22 ianuarie 2013.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La caz, se constată că copia deciziei instanței de apel din 07 iulie 2016, a fost expediată în adresa recurentului la data de 25 iulie 2016, fapt ce se confirmă prin scrisoare de însoțire nr. 21398-4 (f. d. 96).

Astfel instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 19 august 2016, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Cărăușu Igor este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Cărăușu Igor nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Cărăușu Igor asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Cărăușu Igor ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Cărăușu Igor se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță